

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.965 van 5 mei 2003
in de zaak A. 128.116/X-11.156.**

In zake : de n.v. MAATSCHAPPIJ VAN DE BRUGSE ZEEVAARTIN-
RICHTINGEN ("MBZ"),
die woonplaats kiest bij
Advocaten B. MARTENS en G. VAN CALSTER,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MAATSCHAPPIJ VAN DE BRUGSE ZEEVAARTINRICHTINGEN ("MBZ"), op 16 oktober 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 2002 tot vaststelling van de gebieden die in uitvoering van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna aan de Europese Commissie zijn voorgesteld als speciale beschermingszones, "meer in het bijzonder, met betrekking tot het gebied bekend met de code BE250001 'Duingebieden inclusief IJzermonding en Zwin' het deelgebied BE2500001-24 (Kleiputten van Heist, zoals aangegeven op de betrokken kaart(en) van artikel 2 van het bestreden besluit (...) en met betrekking tot het gebied bekend met de code BE2500002 'Polders' : de deelgebieden BE2500002-31 (ter hoogte van Brugge Blauwe Toren), BE2500002-16 (vlakke Ter Doest), BE2500002-25, BE2500002-30, BE2500002-32, zoals aangegeven op de betrokken kaart(en) van artikel 2 van het bestreden besluit (...) en tevens de in artikel 1, 2°, c) vermelde habitat en soorten :

- habitat 91E0* Alluviale bossen met *Alnion glutinosa* en *Fraxinus excelsior* (Alno-Padion, *Alnion incanae*, *Salicion albae*);
- zoogdieren 1218 *Myotis dasyneme* (Meervleermuis)

- amfibieën 1166 Triturus cristatus (Kamsalamander)",
bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 augustus 2002;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 februari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten B. MARTENS en G. VAN CALSTER, die verschijnen voor de verzoekende partij en van Advocaat P. LOUAGE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en uitspraak over deze excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden

aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij in de vordering tot schorsing vooreerst doet gelden dat het bestreden besluit haar fundamenteel recht op openbaarheid van bestuur en haar fundamenteel recht van verdediging (artikel 32 G.W. en artikel 6 E.V.R.M.) flagrant schendt, waardoor zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondervindt; dat zij ter zake doet gelden dat zij tot op heden niet eens de kans heeft gekregen om met betrekking tot de aanduiding van de thans aangevochten speciale beschermingsgebieden, haar rechten te verdedigen wat manifest artikel 6 E.V.R.M. schendt, dat in casu geen openbaar onderzoek werd georganiseerd, dat haar evenmin inspraakmogelijkheden werden geboden, dat meer nog, het ministerie, in strijd met het decreet Openbaarheid van Bestuur, niet heeft gereageerd op een verzoek tot inzage van het dossier, dat de verzoekende partij hierdoor geen inzage heeft kunnen krijgen in de documenten ter zake en zij haar verzoekschrift tot schorsing op basis van een onvolledig dossier heeft moeten indienen, dat dit nadeel onherstelbaar is "aangezien verzoekster maar 1 kans krijgt om een verzoekschrift tot schorsing in te dienen"; dat de verzoekende partij ten tweede "onttrekking aan de rechterlijke macht (art. 13 G.W. en art. 6 E.V.R.M.)" als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert; dat zij ter zake doet gelden dat indien niet wordt overgegaan tot

schorsing van de tenuitvoerlegging van de aangevochten deelgebieden, zij nooit de kans zal krijgen zich te verdedigen, dat de rechtsgang van de schorsing bij de Raad van State voor haar de enige kans op rechtsherstel is, dat eens de communautaire lijst door de Commissie wordt aangenomen, het bestreden besluit en de daaruit voortvloeiende communautaire lijst voor haar ontsnapt aan locus standi; dat zij verder doet gelden dat haar decretaal bepaalde bestuursrechtelijke havenbevoegdheden onoverkomelijk worden gefnuikt; dat zij te dezen aanvoert dat enkel nog die projecten kunnen worden toegestaan waarvan met zekerheid kan worden gesteld dat het project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten, dat een dergelijke zekerheid nooit kan worden gegarandeerd, dat door de voorstelling van de habitatgebieden de mogelijke projecten onder onnoemelijke druk van onzekerheid komen te staan, "waardoor elke ernstige bedrijfsplanning van verzoeker onmogelijk gemaakt wordt", dat dit "op onherstelbare wijze het vertrouwen schaadt van alle betrokken actoren in en rond de haven, met dien gevolge het definitief verlies van marktaandeel", dat de aan haar decretaal opgelegde havenbestuurlijke bevoegdheden thans worden tegengehouden door het bestreden besluit; dat zij ter ondersteuning hiervan uiteenzet dat niet kan worden voorbij gegaan aan het feit dat de realisatie van de spoorwegverbinding en de havenverbindingsweg absoluut noodzakelijk zijn voor de ontplooiing van het trafiekennetwerk, dat "bovendien (...) de verzoekende partij door de opnemings van haar achterste terreinen als habitatgebieden niet meer zoals voorheen (kan) overgaan tot de uitbouw van de achterhaven"; dat de verzoekende partij tot slot doet gelden dat het niet-uitoefenen van haar havenbestuurlijke bevoegdheden een onherstelbare aantasting veroorzaakt van haar marktaandeel, alsook de reputatie en betrouwbaarheid van de haven onherstelbaar aantast;

Overwegende dat, daargelaten de vraag of het nadeel geput uit de schending van het recht op openbaarheid van bestuur en van de rechten van verdediging geen wettigheidsbezwaar betreffen derwijze dat die op zichzelf niet doen blijken van een ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het nadeel bestaande uit het feit dat de verzoekende partij haar rechten niet heeft kunnen verdedigen met betrekking tot de aanduiding van de thans bestreden speciale beschermingszones niet zijn rechtstreekse oorzaak vindt in het aangevochten besluit maar veeleer volgt uit de toepassing van artikel 36bis, § 12 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, zoals ingevoegd bij decreet van 19 juli 2002, krachtens hetwelk de gebieden bedoeld in het thans bestreden besluit geacht worden definitief te zijn

vastgesteld in de zin van § 6 van voornoemd artikel 36bis; dat uiteraard de omstandigheid dat de verzoekende partij geen inzage is geboden in het dossier derwijze dat zij haar verzoekschrift tot schorsing heeft moeten indienen op basis van een onvolledig dossier niet rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het thans bestreden besluit; dat ook het nadeel geput uit de onttrekking aan de rechter niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het thans bestreden besluit, daargelaten de vraag overigens of de verzoekende partij met dit nadeel niet veeleer haar belang bij de vordering beoogt te bewijzen; dat in de mate dat de verzoekende partij haar nadeel ziet in het op onoverkomelijke wijze gefnuikt worden in haar decretaal bepaalde bestuursrechtelijke havenbevoegdheden, haar betoog ter zake beperkt is tot een algemene, en veeleer hypothetische uiteenzetting; dat de verzoekende partij, - die luidens de overgelegde statuten een havenbedrijf is zoals bepaald in artikel 2, 1° van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, met een maatschappelijk kapitaal van zestig miljoen euro, een luidens de op 31 december 2001 afgesloten goedgekeurde jaarrekening, totaal der activa per 31 december 2001 van 7.978.088.326 frank (197.771.643,60 Euro) en een resultaat van het boekjaar afgesloten op 31 december 2001 van 140.588.537 frank (3.485.098,79 Euro) - inzonderheid niet met concrete gegevens aantoont, minstens aannemelijk maakt dat de tenuitvoerlegging van het thans bestreden besluit haar werking en voortbestaan ernstig in het gedrang kan brengen; dat evenmin concrete gegevens worden aangereikt die aannemelijk maken dat de aantasting van het marktaandeel, alsook van de reputatie en betrouwbaarheid van de haven, ernstig en moeilijk te herstellen is; dat deze nadelen in wezen neerkomen op een financieel en een moreel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partij geen concrete en precieze gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat wat het aangevoerde moreel nadeel - de reputatie en de betrouwbaarheid - betreft, mocht het al ernstig zijn, de verzoekende partij niet uiteenzet waarom dit niet zou kunnen worden goedgeemaakt door de mogelijke morele voldoening welke een in voorkomend geval tussen te komen annulatiearrest teweegbrengt; dat de uiteenzetting van de verzoekende partij geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf mei 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.